

Микола МОРОЗЮК:

Сьогодні потрібно бігти швидше ніж учора, а завтра - швидше ніж сьогодні



Державний професійно-технічний навчальний заклад «Сарненський професійний аграрний ліцей» в умовах карантину опинився перед низкою викликів, що довелося пережити. Про те, чим сьогодні живе навчальний заклад, розповідає його директор Микола МОРОЗЮК:

— Коли почався карантин, поставилися відповідально до виконання вимог нормативних документів, прийнятих у державі, й зробили все необхідне. Забезпечили всіх працівників із перших днів карантину антисептиками для рук. У нинішніх умовах надали безкоштовно всім, хто до нас звертався, багатощарові тканинні захисні маски. Майже тисячу їх передали різним організаціям, у тому числі лікарні й у село Тинне. Забезпечили ними і своїх пенсіонерів. Здобувачів освіти відправили додому з подальшим щотижневим контролем у телефонному режимі щодо стану їхнього та здоров'я членів їх родин. І на сьогодні, слава Богу, жодного випадку захворювання коронавірусом у навчальному закладі не виявлено. Проводимо в режимі онлайн уроки, відповідні консультації, екзамени. До 30 червня учні-випускники отримують документи встановленого зразка. Ось у такому режимі працюємо.

— У навчальному закладу специфічний профіль - сільськогосподарський. Тож працюєте не тільки в кабінетах, а й у полі. Що зараз робите в навчальному господарстві?

— Усе, що запланували, виконали. А об'єми посівів гречки навіть збільшили вдвічі. Вона має великий попит серед населення, працівників ліцею. До речі,

наш заклад - єдиний в області, який харчує дітей майже безкоштовно. В обід учні отримують п'ять страв: на перше - борщ або суп, на друге - котлету чи сосиску з гарніром (гречкою чи картоплею), компот із булочкою й обов'язково салат із сезонних овочів. І це все за дуже символічну плату - 15 гривень.

На превеликий жаль, нас не оминув стихія. Тільки розсади помідорів висадили майже 400 штук, посадили також перець, капусту, та мало що залишилося через негоду, багато знищено. Аби виправити ситуацію, працівники ліцею приносили з дому розсаду рослин, але, звісно, того обсягу вже не буде.

Як і планували, посадили картоплю, овес, овочеві культури. Але, як кажуть, курчат рахують восени. Були втрати й на пасіці, тож відтворили бджолосім'я. Адже через погодні умови сьогодні вони також пропадають. Якщо так триватиме й далі, можна буде забути, що таке бджільництво. «Допомагає» й незаконне кропіння отрутохімікатами на полях, на яке держава не звертає уваги.

— Пане Миколо, з пер-



шого червня вже працює приймальна комісія. Ті, хто хоче навчатися у вас, відправляють документи й заяву онлайн? Чи змінилося щось у переліку професій аграрного ліцею?

— Ніколи не розумів і не розумію таких запитань. Ну вилучимо тракториста, електрика, хто ж тоді сіятиме? Професії, необхідні економіці, мають залишитися завжди. Оскільки вічною є професія хлібороба, без якої взагалі не може існувати наша країна. Всі професії, що здобувають учні в нашому закладі, вкрай необхідні для економіки країни.

— Проаналізуйте, які найпопулярніші професії серед учнів?

— Державне замовлення, яке маємо виконати, - 300 чоловік. Це одне з найбільших в області. Потрібні всі, судячи з набору. Додали до списку професію кравця-закрійника, теж вкрай необхідну. Цьогоріч випускаємо групу кравців.

Упродовж останніх трьох років запровадили таку систему, що і хлопці, й дівчата можуть отримати по шість професій. Скажімо, якщо студентка навчається на діловода-обліковця, то ще може здобути професію кравчині, кухаря, перукаря, водія категорії А. В плюс повну загальну середню освіту. Звісно, не всі юні панянки, а лише талановиті й ті, які мають знання й зможуть потягнути основну й курсову підготовку. Але такі учениці в нас є.

- Тобто, можна сказати, що професійний ліцей готує ідеаль-



них сучасних дружин? А як щодо хлопців?

— Почнімо з тракториста. Він також може здобути про-



фесії слюсаря-ремонтника, водія категорії А, В, С, електромонтера та перукаря. Хто приходить до нас навчатися, щонайменше матиме три професії. Створені всі умови для розвитку учнів. А посвідчення водія отримують понад 90 відсотків наших випускників. Сьогодні ліцей працює для того, щоб випускник був достатньо кваліфікований, аби конкурувати на ринку праці. А навчально-виробничий процес для працівників, буває, триває з семи ранку до восьми-десяти годин вечора, трапляється, і у вихідні, щоб виконати заплановану програму. Їхню роботу відповідно оплачують.

Дуже важливим є той факт, що на сьогоднішній день в ліцеї повністю замінили всю покрівлю будівель на нову, а в центральному приміщенні - всі вікна на енер-

гозберігаючі. Переобладнали кабінети й лабораторії. Керуємося гаслом: «Якщо сьогодні відстанемо, то завтра не наддоженемо». А стимул - сьогодні потрібно бігти швидше ніж учора, а завтра - швидше ніж сьогодні.

Зміни, що відбулися в Україні під час карантину, вплинули на кожну людину. І є не тільки негативні, а й багато позитивних випадків. Моїм завданням було зробити все можливе, аби люди відчували, що вони не одинокі й дійсно працюють, а карантин - явище тимчасове. Не забували про тих, хто перебуває на заслуженому відпочинку, провідували їх, допомагали, що важливо, соціологічно. Нині проводимо іспити й усе йде за планом.

Знаєте, особисто не вважаю, що саме вища освіта є престижною. Хочу звернутися до батьків випускників шкіл: перш ніж ваша дитина піде кудись навчатися, добре ознайомтеся з обраним навчальним закладом. Причому, Україна щороку випускає більше юристів, ніж усі країни Європи разом узяті. Але чомусь наших депутатів у судах переважно захищають іноземні, а не українські адвокати.

Насамкінець запрошую молодь на навчання в один із найстаріших професійних навчальних закладів, якому виповнилося 118 років, це - ДПТНЗ «Сарненський професійний аграрний ліцей». Й опанувати не тільки декілька професій, а й мати чимало переваг. Наприклад, усіх учнів безкоштовно забезпечують місцями в гуртожитку для проживання.

**Спілкувалася
Марія КУЗЬМИЧ.
Фото Василя СОСЮКА.**